

מסורת הש"ס

(6) [לעיל סה. ע"ג]
 (א) [במקום ו. א.] תוספתא
 (ב) פ"ב ד. [לעיל ד. א.]
 (ג) תוספתא פ"ב ו. [לעיל
 כ. א.] [וידבר שם ו. א.] וז"ל
 (ד) א"ר [ע"פ שם] תוס' ודק
 פ"ב ד"ב ד"ה שם תוס' ודק
 פסחים ד"ה ד"ה תחתי' ל' א'
 (ה) [לפ"י שם] תוס' בחולין
 פ"ב ד"ה א"ה פ"ה שם
 (ו) ד"ר שם שו"ר ד"ה קמח
 ו"ה א"ר ה"ב פ"ה א"ה פ"ה
 דקדושין פ"ה ד"ה שם שם
 (ז) תוס' מקום לקושי' ה"ה
 ד"ה שם בחולין כ"ה
 (ח) תוס' תלמוד שו"ר
 כע"ז ויבא"ל (ט) [פ"י שם]
 [לעיל ד. א.] א"ה ע"ה
 (י) וי'

תורה אור השלם

1 ומדלות הארץ השאיר
בביתך רב טבחים
לכרמים ולגינים:
יטמיהו נב טז

2 ודבר יי אל אדוני ואני
הנה נתתי לך את משמרת
תרומתי לכל קדשי בני
ישראל לך נתתי למשקדה
ולבניך לחם עולם:
מספר יח ט

לעזי רש"י

פרייאזא"ה (פז"י), גבעה.

מוסף רש"י

שרף. היינו מידי דמנטק מן
הפז וקורין גומא וכו' תות 3.4.

במה מדליקין פרק שני שבת

שואל עף. ומדגן בנותלי הית ומדליק את הית: **חמסא**. חמותה:
איטלי שרגא, הדלק את הנר: **עד רמסא**. שם מקום: **לכורמים**.
לשון מחספים כמו כורמים עליו את הכלים לקמן בפרק רבי עקיבא
(דף סח:) **ולינוצנים**. לשון יקדים שעוזרין ופועלין את החלוץ

להוציא דמו כדאמרן בפרק כלל גדול לקמן (דף ע"ב.) והיטעם בנחלדן לנצחיה המקל: **סומא דדור**. עמלה ה' וקפלה המסילה ונבונה וקורין אותה פייזא"ה: **אין מדליקין בטבל טמא**. וכ"ש בטבור ולקמיה מפרש טעמא: **מה תרומה טהורה**. שהיא לאכילה ואין לה בה אלא משעת הרמה ואילן ותקמה ואף אפרח עשר טבל במתה לאוכלה אלא תרומה טמאה אע"פ שאין אתה אוכלה אלא מסיקה אסור להסיקו בעצלו: **אין מדליקין בצליר**. כדמפרש לעיל ועוד דקמתי וצריך לדעו פה מן הסוד אלא מה העץ שרק בעמלה והיה ליה חספ ואינו נמשך. ליטנא אחרינא וכן היה רבי שמעון בן אלעזר אומר כי לאו טעמא למילתיה ידבר אלא הכי קאמר ועוד מה שזכרנו דהא חזק בציר: **עלי הקטף**. כך שומר: **מן הפיר**. לאפוקי שמן דגים ועטרין וזרי: **אין לה אלא מה שאמרו חכמים אין מדליקין כבן**. כגון פסולי דגים. דמתמיחין ה' **אין מדליקין בשמן דגים**. ואע"י דממי תלבל ואינו יולא מפרי: **ובעטרי**. ואע"י דמופת קאמי: **סומכוס היינו ס"ק**. רבי יוחנן בן טרי דפסיל כל הקי דמתמיחין ותלבל אימיה בדידיהו הווא אלא מן הבשר ואכשר בשמן דגים: **איכא צינייהו דרבי ברנאה**. דאמר לר"ך לתת לתוכו שמן כל שהוא אי נמי דאכשר חלב מהותך בתערובת שמן כל שהוא חד מהך מתאי סבר לרבי ברנאה דחלב מיהך בתערובת אכל שמן דגים אפילו בעיניה וחד סבר שמן דגים על ידי תערובת אכל חלב כלל וכלל לא: **אין מוסיף שולל על שולל**. לקבל טומאה ב' אכזבוט: **יולא מן העץ**. כמו קנזוס ואמר גפן: **ומסכנין ה'** סוכה הואיל ואינו מקבל טומאה דאין מסכנין בדבר המקבל טומאה כדליפנין בתוס' סוכה (דף י"ג.) מרגין ומיקרין: **מן משפתן**. דליפנין לקמן דאזיקר שבו וחקק טומאה נגעים אפילו אונין שבו בלדלקמן ה' הלך אין מסכנין באונין:

אין בו משום שלש על ש

כלל וכלל לא השתחו ודחיו לא קבר
היינו קרבי דגים שימחו ונראה לה
נגדו מנגלתא דעינת תלת מאה גרבי
ורא בסיימי. ולא שיך הכא תנא ז'
דגים ובעטרן משמע דווקא ה'
משפתן. קשה לריי"א דמשמע דפחות
בזמן שלט שלט פסולה ומירא דהס'
הוא שלט שלט וקשה לריי"א דלפי' אס'
טעם ואין מסככין זו ו"ל דהס' מיידי ב'

כו.

עין משפט
גר מצוה

כו א מ"י פ"ו מהלכות
 מפער ה"ל ב טו"ש"פ
 י"ד פ"י שלל עקיף קטו:
 כז ב מ"י פ"ה מהל' שבת
 הלכה י:
 כח ג ד מ"י שם הלכה
 יא ופכ"ב מהלכות
 כלים הל"א ח עמג לארץ
 קה טו"ש"פ א"ח פ"י רסד
 סעף ו:

רב נסים גאון

איכא כינייהו דרב
ביונא אמר רב
ולא מסיימי. ושמעתא
דאיתמרא בפירקא (דף נג)
חלב מהותך וקירובי רגים
שנימחתו.

מה לרצות? שכן מטמאין
בכערה. עיקר דילה
בחדת כהנים ישרא'ל כל
הנוגע בהם יכול ככולם
לחלוד לומר מהן, אי
מהן כל המקום חלוד
לומר בהם, אי חלוד עד
שיגע במקצתו שהוא ככולו
שיעור חכמים בכערה
שכן החטאת חלול כרייתו
כערה. והמצא בנמרא
החנה ודף יא' בסוף
דמגילה בראיה
ובצינור ודף נ"ג בפרק כהן
גדול.

רבינו חננאל

וְעַד מָה שֶׁהוּא עָרִיב
 [מִשְׁמָר] אֲמַר אֲנִי
 מִלְרִיקָא כִּי אֲנִי
 לְבַלְבֵּל. אִי יִתְּחַן כֵּן
 כִּי יַעֲשֶׂה אֲנִי כָּל
 לְהַם אֲשֶׁר בְּשִׁמְשִׁי,
 מִי עֵשִׂי אֲנִי מִי שֶׁאֵין
 לְהַם אֲשֶׁר בְּשִׁמְשִׁי,
 וְאֲנִי אֶלְכִּסְנִידִירָא
 שֶׁאֵין אֵלַם שֶׁנִּתְּחַן,
 כִּי אֵלַם שֶׁמֶשֶׁם
 חֲמִשָּׁן אֵין מִלְרִיקָא,
 כִּי לְהַלֵּה, כִּי שֶׁשֶׁמֶן
 אֲלֵהוּ אֲמַר כִּי הִרְעָא
 חֲצִין כִּי מִשֶּׁשֶׁם
 עַל שֶׁל מִסְכְּבִין
 מִן הַשֶּׁשֶׁת, שֶׁבֶר
 מִקְבֵּל מִסְכָּא אֲפִילוּ
 כִּי אֵלַם שֶׁל
 אֲנַחְבֵּית אֲמַר
 וְאֲחָא אֲבִי לְמִכְבִּין

חידא ועוד קאמט. וקשה לר"י דמצי בסמוך הכרי אינו אלף שפי מעלי הקטף משמע דהטעם על שאתי ומתן קאמט חסר הפעילה ומה הולך לבדות הטעם מדעמו:

אין מדיקען במבא ממא. פירט
קוקערס ור"ש טעגל טעור
וואו נראה דלא הי"ש דמסיבא
ממתי אלא הי"ה טעגל טעור דלפני
טעגל טעור מעגל טמא מה טעגל טמא
אין ק"ו שום הגהה של כליה אלא
המהמה ווארף אף טעגל טעור ק"ו
אבל הגהה שאינה של כליה שרי
דלא ממתי בשום מקום שיהא טעגל
אחור בהגהה ומהבא ניהא ילפני
סען שער פרה מישראל לא יאכלנה
כרשיו ברומה (וינמות פ"ו דף סו.)
הגהה של כליה אקורה לורים אלא
שאר הגהה שרי דמן פקק בכל
מערבין (שירון דף סו.) דמערבין
לישראל (ברומה:). **רבי ישמעאל**
אומר כל הוצא מן העין אין מדיקען
כל הוצא מן האל פסני דמדיקען

[illegible]

לפי שפירש במתניתין דשמן דגוס
המזכור את הספינה (ג"כ דף עג:
ז) מנייהו סבר לגמרי כרצ ברנא:
זך קל אלם מר' ומדלקין בשמן:
ז' שש ע"ז שש ושסבכ"ב ז' הוין
(טו) אמרין סוכה במטליות שאין
א' מייזי בטהו שלא היה בהם מעוש
ז' אשה (קמן דף עג:) חריג כל שזול
הלך אס חס צו שלם על שלם טעור:
רצ"ז

לימא מר מפני שהוא עף חדא ועוד קאמר
חדא מפני שהוא עף ועוד גזירה שמא יסתפק
ממנו ההיא חמתא דהות סניאה לה לכלתה
אמרה לה זיל איקשיט במשהא דאפרסמא
אזלא איקשיט כי אתת אמרה לה זיל איחלי
שרגא אזלא אחלא שרגא אינפח בה גורא
ואוכלתה: יומדלת הארץ השאיר נבזרדאן
רב טבחין לבורמים וליוגנים כורמים תני
רב יוסף אלו מלקטי אפרסמון מעין גדי ועד
תרמא יוגנים אלו צידי חלון מסולמות של
צנור ועד חיפה: ת"ר *אין מרדליקין בטבל
טטמא בחול ואצ"ל בשבת כיוצא בו *אין
ממדיקין בנפט לכן בחול ואצ"ל בשבת
בשלמא נפט לכן מפני שהוא עף אבל טבל
טטמא מאי טעמא אמר קרא יאני הנה נתתי
לך את משמרת תרומותי *בשתי תרומות
הכתוב מדבר אחת תרומה טהורה ואחת
תרומה טמאה מה תרומה טהורה אין לך בה
אלא משעת הרמה ואילך אף תרומה טמאה
אין לך בה אלא משעת הרמה ואילך: גופא
ד"ש בן אלעזר אומר אין מרדליקין בצרי וכן
היה רבי שמעון בן אלעזר אומר *צרי אינו
אלא שרף מעצי הקטף *ר' ישמעאל אומר כל
היוצא מן העץ אין מרדליקין בו ר' ישמעאל
בן ברוקה אומר אין מרדליקין אלא ביוצא מן
הפרי ר' טרפון אומר אין מרדליקין אלא בשמן
והיה בלכד עמד רבי יוחנן בן גורי על רגליו
ויאמר מה יעשו אנשי בבל שאין להם אלא
שמן שושמשמן ומה יעשו אנשי מדי שאין
להם אלא שמן אגוזים ומה יעשו אנשי
אלכסנדרים שאין להם אלא שמן צנונות ומה
יעשו אנשי קפומקיא שאין להם אלא כך ולא
כך אלא נפט אלא: אין לך אלא מה שאמר
חכמים אין מרדליקין ומרדליקין בשמן דגים
ובעטרן רבי שמעון שזורי אומר מרדליקין
בשמן פקועות ובנפט סומכוס אומר כל
היוצא מן הבשר אין מרדליקין בו אלא בשמן
דגים סומכוס היינו ת"ק איבא ביניהו *דרב
כרונא אמר רב ולא מסיימי *תינא רבי
שמעון בן אלעזר אומר יכל היוצא מן העץ
ש ומסככין בו חוץ מפשתן אמר אביי
ר'

